

bestemt angivne varer, jfr. den hidtil gældende varemærkelovs § 1. Denne regel medførte, at talrige varemærker, uden at egentlig interesse herfor var til stede, registreredes for alle varearter. Hertil kom, at anmeldere, der ikke kunne få deres mærker registreret for alle varearter, ofte anførte en unødigt vidtrækkende varefortegnelse, idet gebyret var det samme uanset fortegnelsens omfang. Herved blev det stadig vanskeligere at få nye varemærker optaget i registret. Ved at indføre klasseregistrering, hvorefter varemærket registreres for én eller flere vareklasser, forventes registreringerne at få et langt mere begrænset omfang end hidtil, idet der sammen med klasseregistreringen vil finde en graduering sted af afgifterne, således at den grundafgift, der betales ved anmeldelsen, kun dækker registrering i én klasse, medens der betales en *tillægsafgift for hver yderligere klasse*, hvori mærket ønskes registreret.

De for *anmeldelse* af et varemærke til registrering gældende regler er indeholdt i §§ 17-23. Ved bestemmelsen i § 20 indføres det såkaldte „*frelæggelsesinstitut*“, svarende til hvad der gælder i henhold til patentloven. Frelæggelsesinstituttet praktiseres allerede i en række andre lande, bl. a. USA, England og Tyskland. Efter dette skal de anmeldte varemærker modsat hidtil gældende lovgivning og praksis, inden registrering finder sted, bekendtgøres i Registreringstidende med adgang til inden 2 måneder fra bekendtgørelsesdagen at fremføre eventuelle indsigelser mod registreringen. Den omstændighed, at indehaveren af en ældre ret ikke inden indsigelsesfristens udløb får fremført sine indsigelser, medfører ikke, at han ikke senere kan søge registreringer ophævet ved dom.

§ 24 hjemler ret til uvæsentlige ændringer i registrerede varemærker, for så vidt disses helhedsindtryk ikke derved påvirkes. Reglen, der er ny, har været savnet især siden 1936, fordi varemærket ved den da stedfundne lovændring blev gjort frit overdrageligt.

Kapitel III (§§ 25-27) indeholder reglerne om *registreringens ophør*. Det fastslås, at registrering kan ophæves ved dom, hvorimod den tidligere gældende adgang til i enkelte tilfælde at få registreringen ophævet administrativt er bortfaldet. Sag mod